

УДК: 340.113:343(438):81'25'=162.1=161.2

ТЕРМІНОЛОГІЯ ПОЛЬСЬКОЇ СИСТЕМИ КРИМІНАЛЬНИХ ПОКАРАНЬ – ПРОБЛЕМИ УКРАЇНОМОВНОГО ПЕРЕКЛАДУ

Катажина ЛІТВІН

*Краківська академія ім. Анджея Фрича Моджевського
вул. Густава Герлінга-Грудзінського, 1, Краків (Польща)
Кафедра кримінального права
e-mail: tlumacz@litwin.rzeszow.pl*

У статті розглядаються усі види покарань та кримінальних засобів, передбачених в кримінальному законодавстві Республіки Польща з точки зору проблематики перекладу польських правових текстів українською мовою. Шляхом порівняння польських та українських правових норм окреслені проблематичні аспекти у процесі перекладу польських термінів, що стосуються покарань та кримінальних засобів, а також висвітлені пропозиції щодо їх правильного перекладу.

Ключові слова: юридичні тексти, юридична термінологія, польські покарання, переклади з польської мови, кримінальне право Польщі, правові тексти, проблеми перекладу.

Сусідство та динамічний розвиток співпраці між Польщею та Україною у сфері правової допомоги у кримінальних справах сприяє зростанню значення перекладознавства, а в його рамках – перекладу правових актів та юридичних текстів. Одним із проблемних аспектів перекладу текстів із кримінального права є переклад юридичних термінів, в тому числі тих, що стосуються видів покарань. З'являються вони майже в кожному клопотанні про надання правової допомоги від польських судів і прокуратур у кримінальних справах – при цьому в українській термінології не вистачає точних відповідників, а словники часто не передбачають спеціалізованих термінів, містять помилки. З огляду на це, адекватний переклад тексту вимагає також дослідження певних аспектів кримінального законодавства як Республіки Польща, так і держави Україна. Глибокий аналіз юридичних понять у системі покарань, встановлення змісту та значення відповідних цим поняттям термінів закладають основи правильного відтворення польських документів українською мовою.

Проблематика системи покарань Республіки Польща розглядається в працях деяких польських науковців, зокрема М.Цесьляка Л.Лернеля, А.Могільницького, Й.Вашигського, а в Україні – публікації С.Хипса¹, а також в історичному аспекті – у працях І.Бойко, а в компаративістичному – Є.Назимка. І все ж науковці не надавали належного значення проблематиці перекладу термінології системи покарань, тому це питання залишається недостатньо висвітленим у філологічних та правових науках обох країн, а доцільність такого вивчення зумовлена реальними потребами польсько-українських міжнародних відносин як в економічній, політичній, так і в суспільній сферах. Отже, головна мета пропонованої статті – дослідження польської термінології системи покарань, передбаченої у кримінальному законодавстві. Предмет дослідження становлять

---

¹ Хипс С. Система покарань за кримінальним правом Республіки Польща // Право України. 2011. № 9. С.184–195.

положення Кримінального кодексу Республіки Польща (глава IV – “Покарання”). Методологічна основа закладена сукупністю методів і прийомів наукового пізнання, з яких основними є формально-логічний, компаративістичний та історичний.

Проблематика перекладу правових термінів. Законодавство як форма існування позитивного права оформлюється за допомогою мовних засобів. Мова закону є явищем історичним, яке відображає стан суспільства, рівень розвитку правової системи, особливості традицій країни. Ця мова перебуває в єдності з навколишнім середовищем – з демографічними, соціологічними, політичними та ідеологічними факторами, а також культурою та мовою народу.

Створення правових текстів – це складний суспільний процес, у результаті якого формуються чинні правові норми даної держави. В усіх цивілізованих демократичних системах, до яких належать і польська, і українська системи, обов'язковими є особливі, чітко сформульовані правила правотворення та нагляд за їх дотриманням із метою обмеження свободи законодавчої влади у сфері змісту статутного права. При опрацюванні правових текстів велику роль відіграють різні види процедур медіації, сукупність поглядів, які дають змогу зважати на різнобічні інтереси та думку суспільства, а також використовувати фахові знання. У створенні правового тексту задіяні спеціально з цією метою призначені кодифікаційні комісії, групи політиків, експертів, законодавців. Ті особи, що беруть участь у процесі формування права і безпосередньо впливають на форму, мову і зміст законів, називаються фактичними законодавцями.

Законодавець спілкується з адресатами норм, використовуючи правову термінологію при творенні правових текстів. Згідно з правознавчою наукою, мова цих текстів повинна характеризуватися певними рисами. Вимоги до мови нормативно-правових актів такі: комунікативність, стислість та адекватність правового тексту. Це означає, що правовий текст повинен правильно та докладно передавати думку законодавця – такими ж вимогами мають керуватися й перекладачі правових текстів. З метою реалізації цих завдань законодавець використовує певні засоби, найсуттєвіший з яких – дефініція, що часто становить для перекладача єдиний “словник” для даного терміна, оскільки цей засіб законодавець використовує передусім тоді, коли дане слово в розмовній мові є багатозначним або має значення, що суперечить думці законодавця. Великого значення дефініції надають польські і українські законодавці, намагаючись запобігти багатозначності та нечіткості в сфері термінології, що стосується видів покарань.

Поняття “kara” (“покарання”) використовується як у польській розмовній мові (kara wychowawcza, kara cielesna, kara szkolna), так і в мові багатьох дисциплін, у тому числі психології (kara (behawioryzm), kara opózniona), релігії (kara kościelna), географії і культурі. Цей термін функціонує у цивільному, адміністративному, митному, військовому законодавстві, у законодавстві про працю та інших, наприклад: kary umowne, kary dyscyplinarne, kary administracyjne (kara aresztu, kara ograniczenia wolności, kara nagany), kary taryfowe, kary za wykroczenia, kary porządkowe, kara aresztu domowego, kara śmierci. Кримінальне право, про положення якого йтиметься далі, передбачає kary kryminalne (кримінальні покарання).

Покарання в світлі польського законодавства. У Кримінальному кодексі України від 5 квітня 2001 р. (№ 2341-III) встановлена система покарань розділена законодавцем на “основні покарання” (громадські роботи, виправні роботи, службові обмеження для військовослужбовців, арешт, обмеження волі, тримання в дисциплінарному батальйоні військовослужбовців, позбавлення волі на певний строк, довічне позбавлення волі) та “додаткові покарання” (позбавлення військового, спеціального звання, рангу, чину або кваліфікаційного класу, конфіскація майна). Деякі покарання можуть застосовуватись і як основні, і як додаткові (штраф, позбавлення права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю).

В інший спосіб питання системи покарань врегульоване у польському законодавстві. У польському праві кримінальні покарання посідають найважливіше місце у системі

заходів покарань, що призначаються від імені Республіки Польща судом². До цих покарань, відповідно до Кримінального кодексу Республіки Польща (Ustawa z dnia 6 czerwca 1997 r. Kodeks karny – Dz.U. 1997 nr. 88 poz. 553), належать: grzywna, ograniczenie wolności, pozbawienie wolności, 25 lat pozbawienia wolności, dożywotnie pozbawienie wolności.

Grzywna – це покарання майнового характеру, що полягає у стягненні коштів від засудженого на користь держави, які, згідно зі статтею 33 Кримінального кодексу Республіки Польща, встановлюються в денних ставках, з зазначенням кількості ставок та розміру однієї ставки. Одночасно грошовим стягненням, що застосовує український суд, відповідно до статті 53 Кримінального кодексу України, розмір якого також визначається в ставках і яке можна застосовувати як основне та додаткове покарання, є “штраф”. Саме так перекладає термін “grzywna” Ігор Яценко – автор єдиного доступного юридичного словника у сфері досліджуваних мов “Словник українсько-польський, польсько-український. Право, фінанси, економіка, торгівля”³ та С.Хипс у своїй публікації “Система покарань за Кримінальним кодексом Республіки Польщі”. Судячи з наведеного матеріалу, переклад поняття “grzywna” як “штраф” не викликає сумнівів.

Ograniczenie wolności – це покарання, яке впроваджено до польського законодавства з огляду на покарання “виправні роботи”, що вперше з’явилося у радянському законодавстві, а потім було рециповане у законодавствах інших соціалістичних країн. Покарання у виді обмеження волі полягає у тому, що засуджений не може без згоди суду змінити місце постійного перебування, є зобов’язаним виконувати безкоштовні контрольовані суспільно корисні роботи і надавати пояснення щодо перебігу відбування покарання – такий вид покарання відповідає українським “громадським роботам”, що, відповідно до статті 56 Кримінального кодексу України, полягають у виконанні засудженим у вільний від роботи чи навчання час безоплатних суспільно корисних робіт. Згідно з польським законодавством, у випадку засудженого, який працевлаштований, суд може замінити вищевказаний обов’язок на виконання покарання за місцем роботи – у такому випадку з суми заробітку засудженого відраховується від 10 до 25% місячної заробітної платні на користь державного бюджету або на інші вказані судом громадські потреби. Відповідно, в українському законодавстві, згідно зі статтею 57 Кримінального кодексу України, покарання, що відбувається за місцем роботи засудженого та полягає у відрахуванні на користь держави 10–20% із суми заробітку засудженого у розмірі, встановленому вироком суду, називається “виправними роботами”.

Доступні на ринку словники, в тому числі “Mały słownik ukraińsko-polski polsko-ukraiński” за ред. М.Борцох і М.Буркувни (Варшава, 1998), “Словник польсько-український українсько-польський” за ред. В.Буселя (Київ, 2004), “Польсько-український – українсько-польський словник і граматики” за ред. О.Мазур (Донецьк, 2010), “Польсько-український та українсько-польський словник”, укладений Д.В.Бачинським, А.В.Задніпряною, М.М.Хотинською (Київ, 2006), не передбачають цього поняття. Натомість, “Словник українсько-польський польсько-український. Право, фінанси, економіка, торгівля” перекладає “ograniczenie wolności” як “обмеження волі”⁴. Так само перекладає цей термін С.Хипс у своїй публікації “Система покарань за Кримінальним кодексом Республіки Польща”.

З огляду на це, існує необхідність дослідити українське поняття “обмеження волі”. Отже, за українським кримінальним правом, “обмеження волі” – це покарання, яке полягає в утриманні засудженого в кримінально-виконавчих установах відкритого типу (виправних центрах) у межах адміністративно-територіальної одиниці за його постійним місцем проживання без ізоляції від суспільства в умовах здійснення над ним нагляду з обов’язковим залученням засудженого до праці (ст. 61 Кримінального кодексу України).

² Gardocki L. Prawo kame. Warszawa, 2007. S.157.

³ Яценко І. Словник українсько-польський польсько-український. Право, фінанси, економіка, торгівля. Київ, 2004. С.441

⁴ Там само. С.538.

Такий вид покарання відповідає польському позбавленню волі, призначеному менш небезпечним злочинцям в установах відкритого або напіввідкритого типу⁵. Отже, українське “обмеження волі” не є відповідником польського “ograniczenie wolności”. Беручи до уваги характер цього польського покарання, треба перекладати його як “громадські або виправні роботи”. Перекладання терміну “ograniczenie wolności” як “обмеження волі” може призвести до помилок і спричинити істотні негативні наслідки.

Pozbawienie wolności полягає в ізоляції засудженого шляхом його поміщення до відповідної закритої установи. Відповідно до статті 37 Кримінального кодексу Республіки Польща, це покарання можна призначити строком від місяця до п'ятнадцяти років. В українському законодавстві цей вид покарання передбачено статтею 63 Кримінального кодексу України як “позбавлення волі на певний строк” з тією різницею, що в Україні це покарання можна призначити строком від одного до п'ятнадцяти років. “Словник українсько-польський польсько-український. Право, фінанси, економіка, торгівля” перекладає “roz-bawienie wolności” як “позбавлення волі”⁶. У зв'язку з вищевказаним, такий переклад сумнівів не викликає. Можна також уточнити: “позбавлення волі на певний строк”.

Dwadzieścia pięć lat pozbawienia wolności полягає в ізоляції засудженого шляхом поміщення його до відповідної закритої установи на строк двадцять п'ять років. Українське законодавство такого виду покарання не передбачає. Таким чином, для того, щоб передати зміст і характер покарання, його потрібно перекладати як “позбавлення волі на строк двадцять п'ять років”. Наявні на ринку словники не передбачають цього виду покарання, однак його переклад не повинен викликати сумнівів.

Dożywotnie pozbawienie wolności, передбачене статтею 32 п.5 Кримінального кодексу Республіки Польща, полягає в ізоляції засудженого шляхом поміщення його до відповідної закритої установи на необмежений строк. “Mały słownik ukraińsko-polski polsko-ukraiński” (1998) поняття “dożywocie” (як відповідник правового терміну “dożywotnie pozbawienie wolności” у польській розмовній мові) перекладає як “довічне ув'язнення”⁷, натомість, “Словник українсько-польський польсько-український. Право, фінанси, економіка, торгівля” перекладає термін wyrok dożywotniego więzienia як “вирок про довічне ув'язнення”⁸. Однак таке саме покарання передбачене українським законодавством як “довічне позбавлення волі” (ст. 64 Кримінального кодексу України). Саме таким є правильний переклад цього терміна.

Карні заходи в світлі польського законодавства. До покарання польський суд може також приєднати “środki karne” (“карні заходи”), які в світлі польського законодавства не належать до системи покарань, однак з огляду на те, що певною мірою співвідносні з українськими “додатковими покараннями”, варто присвятити їм певну увагу в контексті цих досліджень. В українській системі покарань відсутні точні його відповідники, тому переклад деяких викликає сумніви. Водночас словники, що доступні на ринку, не містять цих понять. До проблемних у перекладанні карних заходів належить ще ряд термінів.

Pozbawienie praw publicznych, яке, відповідно до статті 40 Кримінального кодексу Республіки Польща, полягає у втраті активного та пасивного виборчого права до органів публічної влади, органу професійного самоврядування або господарського органу, втраті права на участь у здійсненні правосуддя, а також на виконання функцій у державних органах та інституціях, органах місцевого або професійного самоврядування, втрату набутого військового звання й пониження у посаді; крім того, позбавлення публічних прав передбачає втрату орденів, відзнак і почесних звань, а також втрату права на їх отримання протягом строку позбавлення прав. С.Хипс у своїй публікації “Система пока-

⁵ Див.: Ustawa z dnia 6 czerwca 1997 r. Kodeks karny wykonawczy (Dz.U. 1997 nr. 90 poz. 557).

⁶ Яценко І. Словник українсько-польський польсько-український. Право, фінанси, економіка, торгівля. С.583.

⁷ Jurkowski M., Nazaruk B. Mały słownik ukraińsko-polski polsko-ukraiński. Warszawa, 1998. S.604.

⁸ Яценко І. Словник українсько-польський польсько-український. Право, фінанси, економіка, торгівля. С.421

рань за Кримінальним кодексом Республіки Польщі” використовує термін “позбавлення громадянських прав”. “Словник українсько-польський польсько-український. Право, фінанси, економіка, торгівля” також перекладає *rozbowienie praw publicznych* як “позбавлення громадянських прав”⁹. З огляду на це, варто перевірити зміст українського правового терміна “громадянські права”. Згідно з Конституцією України (Відомості Верховної Ради України (ВВР), 1996, № 30, ст. 141), громадянські права – це право на життя, право на повагу гідності, право на свободу та особисту недоторканість, право на недоторканість житла, право на таємницю листування, телефонних розмов та іншої кореспонденції, право на свободу пересування й вільний вибір місця проживання. Вони є невідчужуваними – ці права не можуть бути передані їх носіями іншим особам шляхом угод або іншим способом, у цивілізованих країнах особу неможливо легально позбавити їх (наприклад, право на життя, право на повагу гідності). *Pozbowienie praw publicznych* не стосується лише деяких з наведених прав, а термін “позбавлення громадянських прав” означало б позбавлення всіх цих прав. Українське законодавство передбачає покарання у виді “позбавлення військового, спеціального звання, рангу, чину або кваліфікаційного класу”. Кримінальний кодекс України від 1960 р. передбачав покарання у виді “позбавлення звань”. Однак польське покарання має ширше значення, ніж ці покарання. Через відсутність українського відповідника цей карний засіб необхідно перекласти як “позбавлення деяких громадянських прав” або дослівно “позбавлення публічних прав”.

Przepadek стосується предметів, які походять безпосередньо зі злочину або які послужили або були призначені для його скоєння. “Словник українсько-польський польсько-український. Право, фінанси, економіка, торгівля” перекладає “*przepadek*” як “втрата”, “позбавлення”, “зникнення”, “конфіскація”¹⁰. С.Хипс в публікації “Система покарань за Кримінальним кодексом Республіки Польща” перекладає цей термін як “конфіскація”. З цим перекладом не можна погодитися, оскільки в українському кримінальному законодавстві конфіскація майна полягає в примусовому безкоштовному вилученні до власності держави всього або частини майна, яке є власністю потерпілого та яке необов'язково пов'язане зі скоєним злочином. Варто нагадати, що до 1990 року польське законодавство передбачало додаткове покарання у виді *konfiskata*, яке точно відповідало сьогоdnішньому українському термінові “конфіскація”. Виходячи з цього, щоб зберегти справжній характер карного засобу *przepadek* повинен перекладатись як “втрата предметів злочину”.

Nawiązka, відповідно до статті 46 Кримінального кодексу Республіки Польща – це обов'язок повністю або частково компенсувати нанесені внаслідок скоєного злочину збитки чи виправити завдану шкоду. С.Хипс у вже згаданій публікації перекладає цей термін як “грошове відшкодування, що стягується в порядку покарання”. З таким перекладом не можна повністю погодитися, оскільки, відповідно до польського законодавства, *nawiązka* – це карний засіб, а не покарання. “Словник українсько-польський польсько-український. Право, фінанси, економіка, торгівля” перекладає *nawiązka* як “грошове відшкодування”¹¹. Із цим перекладом можна погодитися, але з уточненням – “грошове відшкодування на користь особи, вказаної судом”.

Świadczenie pieniężne, згідно зі статтею 49 Кримінального кодексу Республіки Польща, суд може присудити на користь Фонду допомоги потерпілим і пенітенціарної допомоги (відступаючи від присудження покарання, а також у випадках, вказаних у законі). С.Хипс у своїй публікації про систему покарань за Кримінальним кодексом Республіки Польщі перекладає цей термін як “виконання зобов'язань у грошовій формі”. Однак таке формулювання не передає дійсного змісту даного засобу. “Словник українсько-польський польсько-український. Право, фінанси, економіка, торгівля” перекладає

⁹ Яценко І. Словник українсько-польський польсько-український. Право, фінанси, економіка, торгівля. С.582.

¹⁰ Там само. С.605.

¹¹ Там само. С.504.

“nawiązka” як “грошова плата”, “грошова допомога”¹². Подібним чином перекладають цей карний засіб й інші словники. Зважаючи на наведені міркування, цей засіб варто перекласти як “грошове стягнення на користь особи, вказаної судом” або “грошова плата на користь суб’єкта, вказаного судом”.

Zakaz prowadzenia pojazdów перекладається С.Хипсом як заборона керувати механічними транспортними засобами. У такому перекладі допущено істотну помилку, оскільки засуджений втрачає право на керування будь-яким транспортним засобом, а не лише механічним. Польсько-українські, українсько-польські словники цього поняття не містять, однак “позбавлення права на керування транспортними засобами” передбачають положення українського законодавства. Воно є, наприклад, у Кодексі України про адміністративні правопорушення (Відомості Верховної Ради України №8073-Х від 7 грудня 1984 року) у редакції від 23.02.2012 р. у Постанові Пленуму Верховного суду України від 23.12.2005 № 14 “Про практику застосування судами України законодавства у справах про деякі злочини проти безпеки дорожнього руху та експлуатації транспорту, а також про адміністративні правопорушення на транспорті (зі змінами, внесеними згідно з Постановою Верховного Суду № 18 (v0018700-08) від 19.12.2008), у “Положенні про порядок видачі посвідчень водія та допуску громадян до керування транспортними засобами”, затвердженому постановою Кабінету Міністрів України від 8 травня 1993 р. № 340 (в редакції постанови Кабінету Міністрів України від 20 травня 2009 р. № 511) та інші. Зміст “позбавлення права на керування транспортними засобами” точно відповідає карному заходу у виді “zakaz prowadzenia pojazdów”, тому таким чином і належить його перекладати.

Згідно з польським законодавством, до карних засобів належать також zakaz zajmowania określonego stanowiska, wykonywania określonego zawodu lub prowadzenia określonej działalności gospodarczej (позбавлення права обіймати певні посади, виконувати певну професію або займатися певною господарською діяльністю), zakaz prowadzenia działalności związanej z wychowaniem, leczeniem, edukacją małoletnich lub z opieką nad nimi (позбавлення права займатися діяльністю, пов’язаною з вихованням, лікуванням, освітою малолітніх або опікою над ними), obowiązek powstrzymania się od przebywania w określonych środowiskach lub miejscach, zakaz kontaktowania się z określonymi osobami, zakaz zbliżania się do określonych osób lub zakaz opuszczania określonego miejsca pobytu bez zgody sądu (обов’язок уникати перебування в певному середовищі або місцях, заборона спілкування з певними особами, заборона наближатися до певних осіб або заборона покидати певне місце перебування без судової згоди), zakaz wstępu na imprezę masową (заборона на вхід на масові заходи), zakaz wstępu do ośrodków gier i uczestnictwa w grach hazardowych (заборона на вхід в ігрові осередки та участі в азартних іграх), nakaz opuszczenia lokalu zajmowanego wspólnie z pokrzywdzonym (наказ покинути приміщення, в якому засуджений проживає з потерпілим), zakaz prowadzenia pojazdów (позбавлення права на керування транспортними засобами), obowiązek naprawienia szkody lub zadośćuczynienia za doznaną krzywdę (обов’язок виправлення шкоди або відшкодування моральної шкоди), podanie wyroku do publicznej wiadomości (опублікування вироку).

Викладений матеріал свідчить про те, що, незважаючи на близьке сусідство Республіки Польща та України, а також на розвиток співпраці в сфері правової допомоги, проблематиці перекладу для перекладачів української мови, особливо текстів правової та юридичної тематики, присвячено небагато наукових праць. Пропозиція українсько-польських словників на ринку видавництва також є незначною, а доступні словники, як зазначалося, містять багато неточностей, які призводять до помилок у правових перекладах. Значним ускладненням для правильного перекладу є також спорідненість польської й української мов, в результаті чого виникають численні “мовні пастки”. Проблема правової мови є однією з тих, які безпосе-

¹² Яценко І. Словник українсько-польський польсько-український. Право, фінанси, економіка, торгівля. С.654.

редньо стосуються і мовознавства, і права. Її дослідження і переклад вимагають одночасно лінгвістичного, юридичного, а часом й історичного аналізу. Впровадження відповідних спецкурсів на філологічних факультетах, які містять елементи права для перекладачів, хоча б у сфері рідного права, дало б можливість майбутнім перекладачам самостійно досліджувати систему українського й іноземного права і, в результаті – виконувати безпомилкові переклади навіть за відсутності наукових посібників, якими є словники юридичних термінів. Варто також залучити як практиків, так і теоретиків до опрацювання проблемних питань з метою їх публікації в доступних на польському й українському ринку журналах для перекладачів.

TERMINOLOGY OF THE SYSTEM OF PENALTIES IN THE REPUBLIC OF POLAND – TRANSLATION ISSUES

Katarzyna LITWIN

*Andrzej Frycz Modrzewski Krakow University,
Gustawa Herlinga-Grudzińskiego Street, 1, Krakow, Poland
Criminal Law Department
e-mail: tlumacz@litwin.rzeszow.pl*

This study provides an overview of all penalties and penal measures stipulated in the criminal law of the Republic of Poland with regard to the issue of translating Polish legal texts into the Ukrainian language.

The juxtaposition of various Polish and Ukrainian regulations delivers an accurate explanation of the problematic issues in the process of translating Polish terms concerning penalties and penal measures as well as the proposals of their proper translation.

Key words: Penalties, legal texts, penal measures, Polish criminal law, translating, legal Polish, Polish law terms, system of penalties.

ТЕРМИНОЛОГИЯ ПОЛЬСКОЙ СИСТЕМЫ КРИМИНАЛЬНЫХ НАКАЗАНИЙ – ПРОБЛЕМА УКРАИНОЯЗЫЧНОГО ПЕРЕВОДА

Катажина ЛИТВИН

*Краковская академия им. Анджея Фрыча Моджевского
ул. Густава Герлинга-Грудзинского, 1, Краков, Польша
Кафедра уголовного права
e-mail: tlumacz@litwin.rzeszow.pl*

В статье рассматриваются все виды наказаний и уголовных средств, предусмотренных в уголовном законодательстве Республики Польша с точки зрения проблематики перевода польских правовых текстов на украинский язык. В сопоставлении разнообразных польских и украинских правовых норм обозначены проблематические аспекты в процессе перевода польских терминов, касающихся наказаний и уголовных средств, а также представлены предложения их правильного перевода.

Ключевые слова: юридические тексты, юридическая терминология, польские наказания, переводы с польского языка, уголовное право Польши, правовые тексты, проблемы переводов.

Стаття надійшла до редколегії 22.05.13.
Прийнята до друку 25.06.13.